

ἀγριοβατσίνα ἡ, ἀμάρτ. ἀγριοβετσίνα Νάξ. (Ἀπύ-
ρανθ.)

Ἐκ τοῦ ἐπιθ. ἄγριος καὶ τοῦ οὐσ. βατσίνα.

Ἡ ἐπὶ τῆς ἐπιδερμίδος μεγάλη οὐλὴ ἐκ τοῦ δαμαλι-
μοῦ: *Eīda ἀγριοβετσίνες εἶν' ποῦ τὸ ἔχεις!*

ἀγριοβατσινάρα ἡ, ἀμάρτ. ἀγριοβετσινάρα Νάξ.
Ἀπύρανθ.)

Μεγεθ. τοῦ οὐσ. ἀγριοβατσίνα.

Ἡ μεγάλη ἀγριοβατσίνα, ὁ ἰδ.

ἀγριοβαφή ἡ, Κέρκ.

Ἐκ τοῦ ἐπιθ. ἄγριος καὶ τοῦ οὐσ. βαφή.

1) Τὸ φυτὸν ἐρυθρόδανον τὸ βαφικὸν (*rubia tinctorum*) τῆς τάξεως τῶν ἐρυθρανῶδων (*rubiaceae*). Συνών.
ρίζαρι. 2) Ἐρυθρόδανον τὸ ἐξωτικὸν (*rubia peregrina*).
[**]

ἀγριοβερικοκξά ἡ, ἀμάρτ. ἀγριουβιρ'κουκξά Θεσσ.
Στερελλ.

Ἐκ τοῦ ἐπιθ. ἄγριος καὶ τοῦ οὐσ. βερικοκξά.

Εἶδος ἀγρίας δαμασκηνέας ὀρεινῶν μερῶν μὲ στρου-
γύλον μικρὸν καρπὸν, προύμνη ἢ ψευδαρμενική (*prunus pseudoarmenica*) τῆς τάξεως τῶν ἀμυγδαλοειδῶν (*amygdalaceae*). Συνών. ἀνριοκορομηλέα. [**]

ἀγριοβίκι τό, Πελοπν. (Λακων.)

Ὑποκορ. τοῦ οὐσ. ἀγριόβικος.

Ἀγριόβικος, ὁ ἰδ.

ἀγριόβικος ὁ, ἀμάρτ. ἀγριόβ'κους Θεσσ. Μακεδ.
(Γκιουβ.)

Ἐκ τοῦ ἐπιθ. ἄγριος καὶ τοῦ οὐσ. βίκος.

Τὸ φυτὸν ἀγριοαρακάς 2, ὁ ἰδ. [**]

ἀγριοβιολέττα ἡ, κοιν. ἀροκοβιολέττα Κύπρ.

Ἐκ τοῦ ἐπιθ. ἄγριος καὶ τοῦ οὐσ. βιολέττα.

Ἀγριολούλουδον τῆς τάξεως τῶν σταυρανθῶν (*cruci-
ferae*), μαλκομία ἢ παράλιος (*malcomia maritima*).
Συνών. ἀγριοπουλέα. [**]

ἀγριοβλαστάρι τό, ἀμάρτ. ἀγριονβλαστάρ' Λέσβ.
ἀγριοβλάσταρο Κεφαλλ. ἀγριονβλάσταρον Θεσσ. ἀγρξοβά-
σταρο Τσακων.

Ἐκ τοῦ ἐπιθ. ἄγριος καὶ τοῦ οὐσ. βλαστάρι.

1) Συνήθως ἐν τῷ πληθ., οἱ ἐδώδιμοι βλαστοὶ ἀγρίων
φυτῶν, οἱ παρὰ τοῖς ἀρχαίοις γενικῶς ἀσπάραγοι ἐνθ' ἄν.

2) Οἱ ἐδώδιμοι τρυφεροὶ βλαστοὶ βουνιάδος τῆς εὐζω-
μοειδοῦς (*bunias eugago*) τῆς ὁμάδος τῆς ραφανί-
δος, τῆς τάξεως τῶν σταυρανθῶν (*cruciferae*) ἐνθ' ἄν.
Συνών. ἀσπρογοῦλι, βρούβα. [**]

ἀγριοβλέπω Θράκ. (Σαρεκκλ.) ἀγριογλέπω Α.Ρου-
μελ. (Σωζόπ.) Παξ. κ. ἀ. ἀγριουβλέπον Θράκ. (Ἀδρια-
νούπ.)

Ἐκ τοῦ ἐπιθ. ἄγρια καὶ τοῦ ρ. βλέπω. Ἡ λ. καὶ
παρὰ Σομ.

Προσβλέπω τινὰ βλοσυρῶς ἐνθ' ἄν.: *Μὲ ἀγριοεῖδε καὶ
τρόμαξα Σαρεκκλ. || Ἄσμ.*

Ἐκεῖνος δὲν παίρνει τὸ νερό, μόν' τὴν ἀγριογλέπει

ΛΕΞΙΚΟΝ ΤΗΣ ΝΕΑΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ

Σωζόπ. Συνών. ἀγριοθωρῶ, ἀγριοκοιτάζω, ἀγριο-
ξανοίγω, ἀγριοξεικάζω.

ἀγριόβλιτο τό, ἀμάρ. ἀγριόβλιτον Θεσσ. ἀγριον-
βλίτρον Ἡπ. (Ἰωάνν.)

Ἐκ τοῦ ἐπιθ. ἄγριος καὶ τοῦ οὐσ. βλίτο.

Ἀγριόχορτα τοῦ γένους βλίτου (*amarantus*) τῆς τά-
ξεως τῶν ἀμαραντωδῶν (*amarantaceae*) 1) Τὸ φυτὸν
βλίτον τὸ ὀπισθόστροφον (*amarantus retroflexus*) καὶ
τὸ βλίτον τὸ λευκὸν (*amarantus albus*). 2) Τὸ ἰδίως
βλίτον, βλίτον τὸ κοινὸν (*amarantus blatum*), τὸ ἀρχ.
βλίτον, ἀγριολαχανικὸν κηπευόμενον. [**]

ἀγριόβοῦδο τό, σύνθη. ἀγριόβοδο πολλαχ. ἀγριό-
βουδο Λεξ. Γαζ. (λ. βόνασος) ἀγριόβουδον Στερελλ.
(Αἰτωλ.) ἀγριόβουδο Κρήτ.

Ἐκ τοῦ ἐπιθ. ἄγριος καὶ τοῦ οὐσ. βόιδι.

Ὁ ἀτίθασος βοῦς.

ἀγριόβορδος ὁ, ἀμάρτ. ἀροκόβορτος Κύπρ.

Ἐκ τοῦ ἐπιθ. ἄγριος καὶ τοῦ οὐσ. βόρδος, παρ' ὁ
καὶ βόρτος.

Ἡ ἀτίθασος ἡμίονος.

ἀγριοβορξάς ὁ, σύνθη.

Ἐκ τοῦ ἐπιθ. ἄγριος καὶ τοῦ οὐσ. βορξάς.

Σφοδρὸς βόρειος ἄνεμος σύνθη.: Ἀγριοβορξά ἔχομε
σήμερα, δὲ βορεῖ νὰ βγῇ κάνεις ὄξω Νάξ. (Ἐγκαρ.)

ἀγριοβόρης ὁ, ἀμάρτ. ἀγριοβόρης Πόντ. (Κερασ.)

Ἐκ τοῦ οὐσ. ἀγριοβόρι. Διὰ τὸ α' συνθετ. τοῦ τύπ.
ἀγριοβόρης πβ. ἄγρος παρὰ τὸ ἄγριος.

Ἀγριοβορξάς, ὁ ἰδ.

ἀγριοβόρι τό, ἀγριοβόριν Πόντ. (Οἶν.) ἀγριοβόρι
Κρήτ. — ΧΧριστοβασ. Ἀγάπ. 2,13.

Ἐκ τοῦ οὐσ. ἀγριοβορξάς. Διὰ τὸν σχηματισμὸν
πβ. ἀγριοκαίρι ἐκ τοῦ ἀγριόκαιρος.

Σφοδρὸς βόρειος ἄνεμος: Ποίημ.

Καὶ τραύαγε καὶ τραύαγε κι ὅλο μπροστὰ τρανοῦσε
σὰ σίφουντας τρομαχτικός, σὰν ἀγριοβόρι μαῦρο

ΧΧριστοβασ. ἐνθ' ἄν.

ἀγριοβοστιλίδο τό, Κεφαλλ.

Ἐκ τοῦ ἐπιθ. ἄγριος καὶ τοῦ οὐσ. βοστιλίδι.

Εἶδος λευκῆς σταφυλῆς.

ἀγριοβοτάνι τό, σύνθη.

Ἐκ τοῦ ἐπιθ. ἄγριος καὶ τοῦ οὐσ. βοτάνι.

Ἡ βοτάνη τοῦ ἀγροῦ σύνθη. Ἡ λ. καὶ ὡς τοπων.
Εὐβ. [**]

ἀγριοβότανο τό, σύνθη.

Ἐκ τοῦ ἐπιθ. ἄγριος καὶ τοῦ οὐσ. βότανο.

Ἀγριοβοτάνι, ὁ ἰδ.: Ποίημ.

Τὰ θυὰ τὰ σταυραδέφια του τὸν ἐγιατρολογοῦσαν
μὲ ρίζες, μ' ἀγριοβότανα, μὲ σταυρωμούς, μὲ ξόρκια

ΚΚρυστάλλ. Ἔργα 2,46. Ἡ λ. καὶ ὡς τοπων. Εὐβ. (Ἰστ.)